

[A. Svensson.]

Fremmedherredømme, og den vilde ikke have kunnet bære alt det, den har maattet bære. Og jeg tror, jeg taler paa saa godt som hele den sønderjyske Befolknings Vegne, naar jeg siger, at vi agter ikke at forandre os saa forfærdelig meget i det Stykke. I Særdeleshed agter vi ikke at gaa i Lære hos den halv- eller helkommunistiske Forfatter Marcus Lauesen. Den sønderjyske Befolkning er en noget tung, hjemkær og jordbunden Befolkning, den lader sig ikke saa godt flytte, den holder fast ved sine nedarvede nationale og religiøse Traditioner, og det er det, som har gjort den saa værdifuld for Danmark. Jeg kan ikke forstaa, at en dansk Mand vil se det som en Genforeningsopgave at faa udvisket dette livsvigtige og værdifulde Særpræg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg kan godt forstaa, at det var nødvendigt for det ærede Medlem Hr. A. Svensson at komme op og søge at rehabilitere sig og sit Organ „Jydske Tidende“. „Jydske Tidende“ vil jeg nærmest betegne ved en Samlebrønd til en Kloak. Den er ude efter alle de Bevægelser, der overhovedet findes, bare for at skrabe Abonnenter sammen, ligegyldigt fra hvilke Kredse de kommer. Jeg skal minde om, at det var „Jydske Tidende“, der indeholdt det famøse Opraab til Stenderup-Mødet om, at man ikke alene skulde møde i Tusindvis, men i Titusindvis til dette Møde, et Møde, der bragte Danmarks Navn paa en lidet værdig Maade ud over Landets Grænser, og at det varede ikke mindre end to eller tre Dage, inden „Jydske Tidende“ kunde formaa sig til at tage Afstand fra de Spektakler og det, der foregik paa dette Møde, medens alle andre sønderjyske Blade straks tog Afstand derfra. Det var ogsaa „Jydske Tidende“, der ene af alle danske Blade blev indbudt som Æresgæst til det tyske Knivbjerg-Møde i Aar, efter at det tyske Mindretal ved det ærede Medlem Hr. Schmidt havde erklæret, at nu var Tidspunktet inde, da Nordslav skulde tilbage til Slesvig-Holsten og til Tyskland igen. „Jydske Tidende“, et konservativt Blad, der skulde repræsentere Patriotismen her i Danmark, fik ene af alle Blade Indbydelse til at være Hædersgæst paa Knivbjerg. Og hvorfor? Af den simple Grund, at medens alle de andre tog Afstand fra de

Proklamationer, som kom i Foraaret, dels fra den anden Side af Grænsen og dels fra Mindretallet heroppe, og erklærede, som vi gjorde paa Tinglev-Mødet, at den Grænse, som nu ligger, er Grænsen mellem Danmark og Tyskland, at det er hele Nordens Grænse, saa fik man i „Jydske Tidende“ nogle Udtalelser om, at nu havde man i Berlin erklæret, at man ikke agtede at antaste Grænsen. Men hvem havde erklæret det, og hvad havde man erklæret? At Spørgsmaalet ikke var aktuelt. Og ingen ansvarlig Statsmand i Tyskland har afgivet nogen som helst anden Erklæring.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Ernst Christensen: Man kan jo ikke naa meget i en kort Bemærkning, men jeg skal over for det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Udtalelse sige, at jeg har ikke talt om Presseforholdene i Sønderjylland i al Almindelighed eller om de enkelte Avisers Metoder for at hverve Abonnenter eller Metoder i Agitationen over for hinanden. Jeg vil blot sige, at den Konkurrence, som af „Jydske Tidende“ er paaført de gamle danske Aviser dernede, er uden Sidestykke hos os. Jeg skal ikke svare for H. P. Hanssen, han svarer nok selv. Hvad jeg har anket over, da jeg havde Ordet nu under Finanslovbehandlingen, var ikke „Jydske Tidende“s liberale Linie i Grænsepolitikken, nej, jeg ankede over, at „Jydske Tidende“ uden Kritik havde optaget stærke Angreb mod danske Personer og dansk Styre og danske Institutioner. Det var ikke den nationale eller den liberale Linie, jeg havde anket over, selv om jeg finder, at den er noget veg og eftergivende i sin Politik.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paastaar, at jeg ikke har kunnet anføre nogen Forskel paa „Jydske Tidende“s Linie og „Flensborg Avis“s Linie i den nationale Politik dernede, vil jeg gerne bede om Lov til at citere et Par enkelte Linier af „Flensborg Avis“, der vel nok kan kaldes en Kilde, der kan staa uimodsagt. Der staar:

„„Flensborg Avis“ har i den senere Tid gentagende været paa Nippet til at tage Ordet om den Linie, „Jydske Tidende“ har fulgt, og burde maaske have gjort det før. „Flensborg Avis“ har sit eget Ansvar, som den maa følge uden Hensyn til, om nogen Mistænkeliggørelse maa tages med i Købet. I mere almindelige Bemærkninger har nærværende Blad